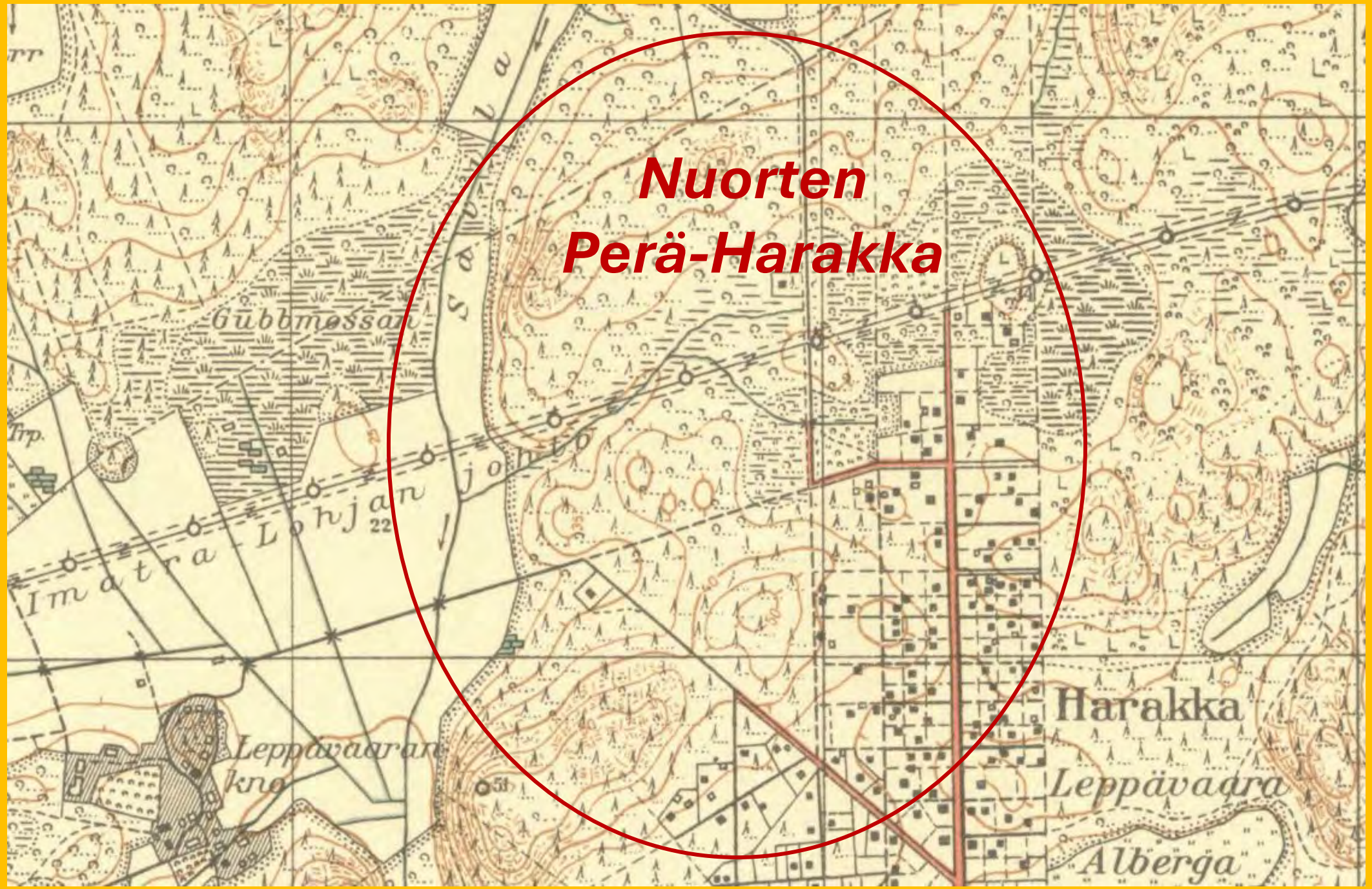
Jääskelän asutuksen vaiheet 2

Leppävaaran kansalaismuisti-ilta
Arja ja Markku Salmi
18.11.2026

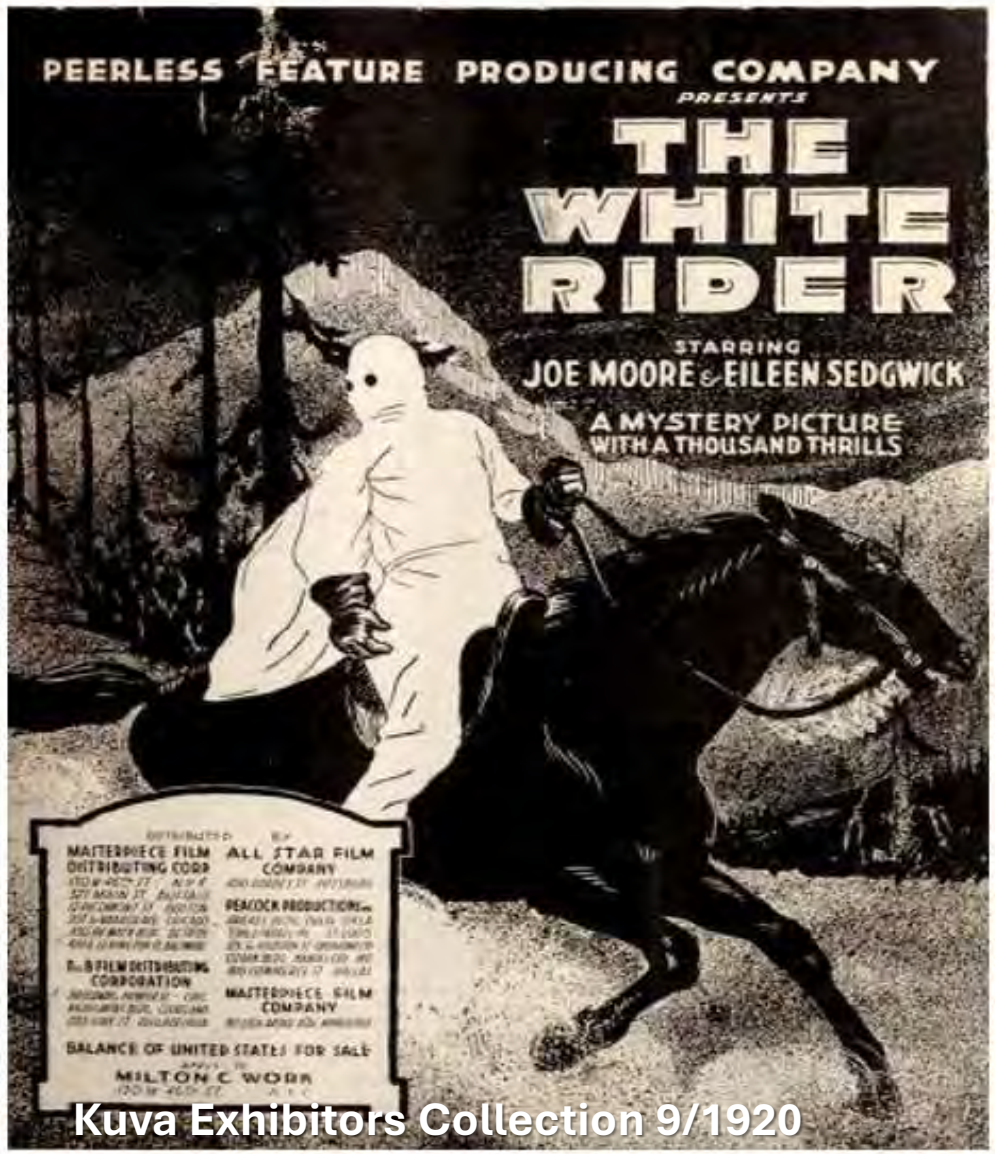
Leppävaara-seura

Kelkkajuna Punarinnantiellä 1960-luvun alussa. Kuskin paikalla Pekka Manninen, hänen takanaan kaksi Eskelisen tytärtä, sitten Maria ja Riitta Manninen sekä Jukka ja Mimmu Juvonen. Kuva Anneli Weisselberg.

Nuorten
Perä-Harakka
Gubbmossan
Imatra - Lohjan
22
Harakka
Leppävaara
Alberga

Vladi Marmo: Nuorten Perä-Harakka

Kuva Exhibitors Collection 9/1920

1920-luvulla oli nykyinen Jääskeläntien seutu vielä suurin piirtein autio ja tyhjä. Oli Nikulaisen vanha talo, Hallmanin punaiseksi maalattu, jo vanhuuttaan kallisteleva asumus ja pienen pieni, mutta kauniin puutarhan ympäröimä, edesmenneen kirjailijattaren Venla Lujan koti. Mutta vuosikymmenen lähetessä loppuaan, sinne ilmestyi uusia taloja kuin sieniä sateella. Rakentajat olivat nuoria ja elämänhaluisia. Heidän mukanaan tuli seudulle myös runsaasti lapsuusikäänsä juuri jättävää nuorisoa. Tälle nuorisolle oli ominaista se, etteivät aivan tavalliset lastenleikit ja ajankulut heitä likimainkaan tyydyttäneet. Heidän piiriinsä syntyi monenlaisia toimintoja.

Ehkä näihin harrastuksiin olivat osaksi syypäät myös ulkonaiset puitteet. Leppävaara - Alberga oli vastikään saanut virallisestikin tämän nimen - oli saanut ensimmäisen elokuvateatterinsa, nimeltään »Kino-Pirtti». Siellä esitettiin 5-osaista sarjakuvaa »Valkoinen ratsastaja». Tämä elokuva kokosi seutukunnan pojat Kirkkalantien päässä oleville kallioille. Olla »Valkoinen ratsastaja» tai »Musta Tunti» oli kunnia suuri.

Amsterdam 1928, 10 000 m.
Paavo Nurmi voittaa Ville Ritolan
Kuva Finna

*Näistä leikeistä siirryttiin vähitellen retkeilyihin. **»Titu» Åberg, Hytösen Tane, Kaija Luja, Nikulaisen Niina, Antmannin Jorkka, Postin Schurkka** ja eräät muut olivat tällaisten rientojen sieluna. Niin syntyivät **Luonnon Veikot** - ensimmäinen tämän varhaisnuorison sittemmin monilukuisiksi käyvistä, ikiomista seuroista.*

Niin päästiin vuoteen 1928. Tämä oli Amsterdamin olympialaisten vuosi. Radio ei ollut vielä silloin sitä mitä se on nyt. Seurasimme tapahtumia vanhempien ihmisten huulilta ja myös sanomalehdistä. Siksi kai olimme aina ajasta jäljessä, ja vasta olympiajoukkueemme palatessa voitokkaana kotiin, mekin heräsimme. Postin Schurkan piha, oikeastaan Postin Veeran piha, sillä Schurkka oli Veeran poika, ja Veera taas arvossa pidetty postinkantajamme, tarjosi meille tarpeellisen temmellyspaikan.

*Pystytimme keskelle pihaa korkeushyppytelineet ja kahden puun väliin rakensimme rekin - tällä paikalla on ollut myöhemmin Jousen kauppa. Ensimmäinen sensaatio Perä-Harakan urheilussa oli se, että eräs - nimi on unohtunut - ensinnä pääsi metristä. **Antmannin Jorkka** oli taas haka rekillä, ja hänen johdollaan opeteltiin - niin tytöt kuin pojatkin - polvipyörähdystä, kehittyneimmät jopa kieppiä.*

Leppävaaran Tarmo 1929

Leppävaaran Urheilijat 1930

Leppävaaran Suo-Pojat 1930

Leppävaaran Kiri 1931-

Leppävaaran Pyrintö 1931-

Näihin aikoihin saimme jostakin parin kilon painoisen kuulan, jonka keskellä oli reikä ja niinpä siihen kiinnitettiin vaijerinen varsi. Schurkan piha oli liian ahdas moukarin heitolle ja lisäksi Veera pelkäsi ikkunoittensa ja kanojensa kohtaloa. Onneksi Pulkan takana oli rakentamaton suotontti. Sinne mahduimme moukareinemme. Silloisen »kenttämme» sivuitse kulki Suotie. Moukari houkutteli joukkoon jo uusia voimia. ***Pulkan Pensa, Lindholmin Urkki, Strandholmin Eikka, Lindvallin poika ja Kaijansinkko*** *ym. viettivät iltansa täällä. Mutta nyt tarvittiin jo nimellinen urheiluseura.* ***Leppävaaran Tarmo*** *oli mielestämme erittäin miehekäs nimi.*

Tarmo ei kuitenkaan elänyt kuin vuoden. Kevät 1930 veti taas parvet kokoon, mutta nyt ***Leppävaaran Urheilijat*** *oli tunnuksenamme. Tältä kaudelta ovat jopa kilpailupöytäkirjatkin osaksi tallella ja ensimmäiset seuramme nimeä kantavan jäsenlehden suurella huolella ja antaumuksella valmistetut numerot, jotka monistettiin kalkkeeripaperia käyttäen. Loppukesästä muutettiin kuitenkin nimi uusasiallisemmaksi. Mehän harjoittelimme suolla, ja muut väittivät meidän asuvankin suolla. Ainoa mahdollinen nimi oli siis* ***Leppävaaran Suo-Pojat****.*

Leppävaaran Suo-Pojat. Takarivissä vasemmalta Oiva Strandholm, Torwald Liewendal, Aarre Sutinen, Ville Vikberg, Heikki Hintsanen ja Vladi Marmo. Keskellä Pentti Lindqvist (Lehmustola), N. Sjöberg, Gösta Åberg, Tauno Hytönen ja Ilmari Pulkka. Edessä Nisse Vikberg, Erkki Kaijansinkko, Viljo Seuranen, Bertel Johansson ja Åke Gustavsson. Kuva LePy

Syksyllä 1931 hankittiin myös sisäharjoitushuone, joka saatiin Hallmanin asumatta jääneestä nurkkahuoneesta. Siellä hypittiin vauhditonta pituutta ja jopa tanssittiinkin. Nämä tanssit olivat kuitenkin rakentamassa alkua Leppävaaran Suo-Poikien tarinan lopulle. On vaikeata tanssia ilman tyttöjä ja eräät vaativat tyttöjen hyväksymistä myös seuran jäseniksi, siitäkin huolimatta, että seuran nimessä oli nimenomaan sana »pojat».

Kiista kehittyi viimein sovittamattomaksi. Seuran kenties innokkaimmat urheilujäsenet ***Vladi Forsblom (Marmo)***, ***Aarre Sutinen***, ***Voitto Sutinen***, ***Haakon Meriläinen*** *ja* ***Sven Lundell*** *sanoutuivat irti Suo-Pojista ja siirtyivät Hallmanilta Forsblomille perustamaan uutta seuraa.*

Lopullisesti sellainen perustettiin kuitenkin vasta seuraavana päivänä, joten marraskuun 23. tuli ***Leppävaaran Pyrinnön*** *syntymäpäiväksi. Tällöin siirtyi Pyrintöön myös* ***Torwald Liewendal***, *josta tuli Pyrinnön ensimmäinen varapuheenjohtaja, kun taas puheenjohtajaksi yksimielisesti päätettiin pyytää* ***Lauri Hintsasta***.

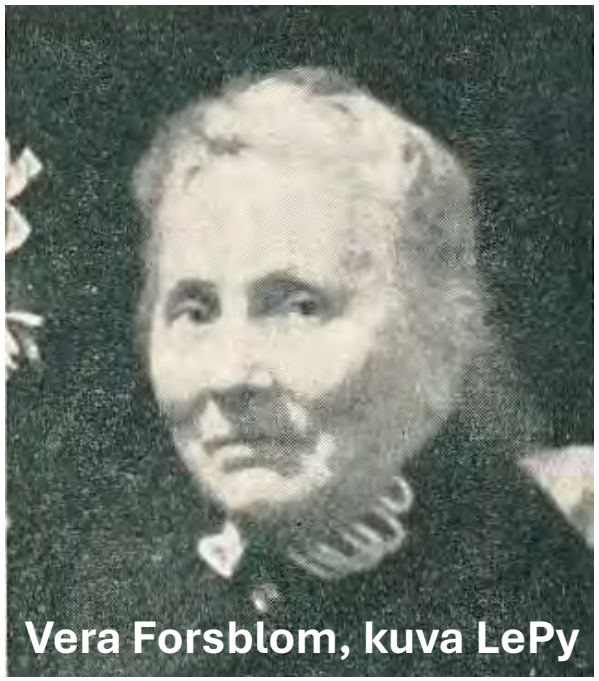

LEPPÄVAARAN V. JA U.-SEURA
KIRI
JÄSENKORTTI

Nimi: Irmeli Mallila
Synt.: 26-4-1918 Liitt.: 8-4-1934

VUOSI	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1934	X	X	X	X	M.	M.	W.	M.	M.			
1936	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

Jäsenkortti, kuva Finna/EKM

Vera Forsblom, kuva LePy

*Hallmanin suojiin edelleen jääneet eivät hekään halunneet säilyttää hajonneen seuran nimeä, vaan perustivat **Leppävaaran Kiri**-nimisen urheiluseuran Virtasen puheenjohdolla.*

*Pyrinnön ensimmäinen virallinen johtokunta sai pöytäkirjoihin viedyn kokoonpanonsa: puheenjohtaja **Lauri Hintsanen**, varapuheenjohtaja **Vladi Forsblom (nyk. Marmo**), sihteeri **Aarre Sutinen**, rahastonhoitaja **Haakon Meriläinen** ja jäsenet: **Sven Lundell**, **Heikki Hintsanen** ja varajäsenenä **Voitto Sutinen**. Niin oli siis jokaisella Pyrinnön jäsenellä paikkansa johtokunnassa.*

Uusi seura kokoontui Forsblomilla, ja »Forsblomin täti» otti uuden urheiluseuran kirjaimellisesti hoiviinsa. Seura oli vailla harjoitushuoneistoa, mutta tämä puute korvattiin sitä ahkerammalla ulkoilulla.

Pyrinnön kenttä ns. palopaikka
Kuva LePy

Hiihtokilpailut pidettiin Leppävaaran kartanon peltojen liepeillä, ja lähtöpaikkana oli hiekkakuoppa Leppävaarantiellä, Anjalan talon itäpuolella. Kruuvanmäellä järjestettiin mäenlaskukilpailut, joissa oli osanottajia sekä Kiristä että Pyrinnöstä. Myöhemmin rakennettiin oma hyppyrimäki Leppävaaran kartanon kallioille, Imatran linjan taakse. Siellä voitiin hypätä jopa 15 metrin hyppyjä!

Vanha harjoituspaikka jäi Kirille. Pyrintö sen sijaan etsi itselleen oman harjoituspaikkansa Jääskeläntien ja Leppävaarantien välistä, ns. palopaikalta. Harjoituspaikka oli perin vaatimaton ja ahdas. Kuitenkin sitä kutsuttiin »kentäksi». Polkua pitkin vauhtia ottaen saatettiin hypätä kolmiloikkaa ja heittää keihästä. Täällä harjoiteltiin kuukauden päivät ja sadan metrin juoksut juostiin Leppävaarantiellä.

Uusi »kenttä» löydettiin suolta, joka nyt on peltona Leppävaaran kartanon mailla. Tänne, keskelle nuorta koivikkoa raivattiin yhteisvoimin, ja yömyöhään töitä tehden tyydyttävä sadan metrin juoksurata, jota saattoi juosta kolme poikaa yht'aikaa. Lisäksi raivattiin kiertävä, noin metrin levyinen, 300 metrin pituinen juoksurata ja rakennettiin havumaja kalustoa varten.

Pyrintö Nummen Kipinän kilpailuissa, vas. V. Marmo, HNU:n Irja Lehtonen ja P. Lehmustola Kuva LePy

Seuraava kesä toi tullessaan epämiellyttävän yllätyksen. »Kenttämme» risumajaa olivat jotkut talvella käyttäneet ja sytyttäneet sinne tulipalon. Tämä tuhosi sekä majan että siinä olleet juoksuaidat. Lisäksi oli Leppävaaran kartano päättänyt raivata kenttäalueemme pelloksi.

Uusi harjoituspaikka saatiin kuitenkin tilalle, nimittäin Huvilatien ja Rajatien kulmauksesta, joka palveli pitkään seuraamme harjoituspaikkana.

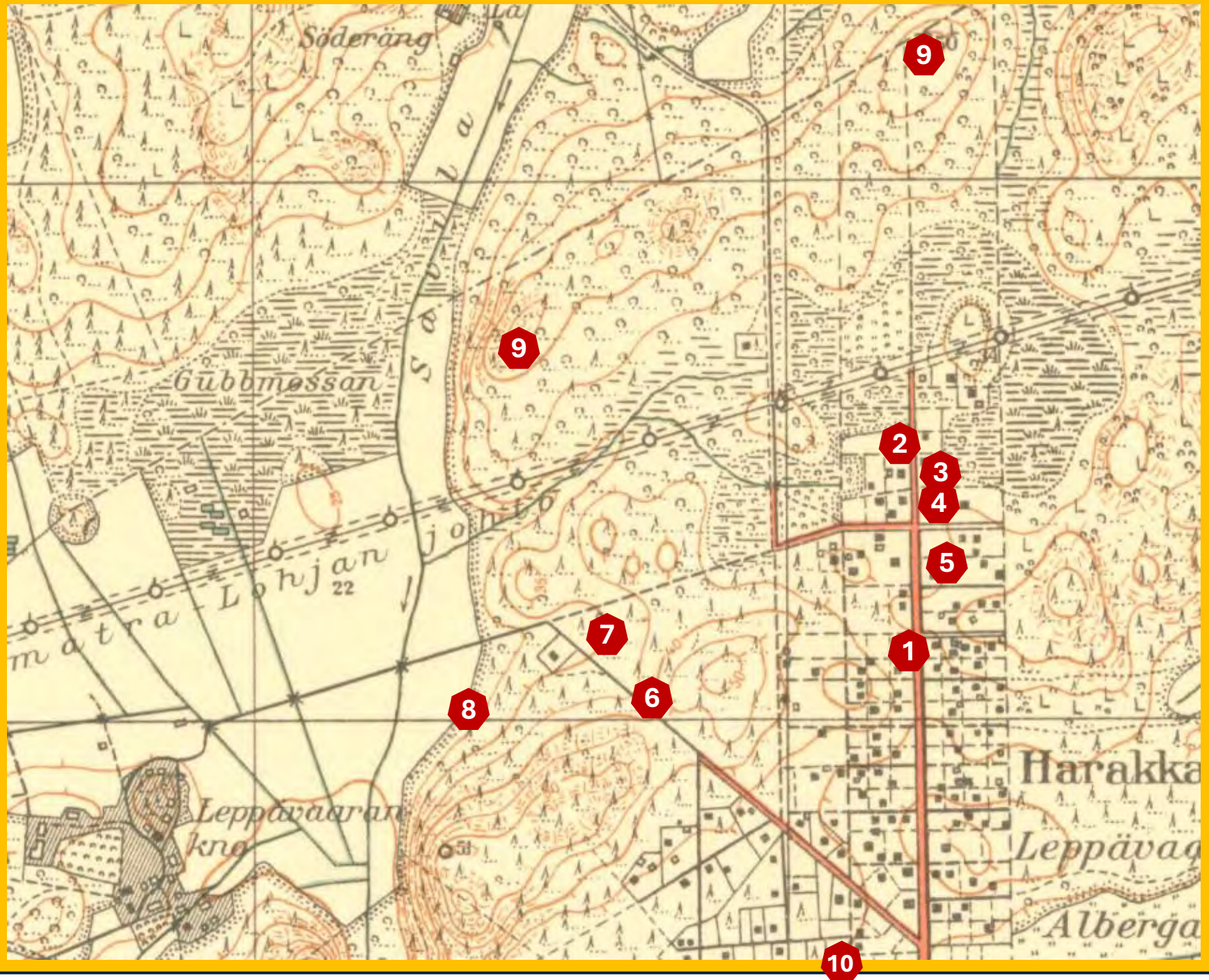
1936 oli jo laajakantoisemman toiminnan vuosi. Silloin ruvettiin puuhaamaan Leppävaaraan urheilukenttää. Paikaksi valittiin sama pelto, jolle 12 vuotta myöhemmin urheilukenttä todella myös rakennettiin. Tarkoitusta varten perustettiin erikoinen urheilukenttätoimikunta, johon nimesivät edustajia Leppävaaran Pyrintö, Leppävaaran Sisu, Hembygdensvänner i Alberga, Poliisien Urheilukerho, Leppävaaran Suojeluskunta ja VPK.

Marmon tarina on julkaistu Lepyn 20-vuotisjulkaisussa.

Perä-Harakan ”omia” kenttiä ja suoritus-paikkoja 1930-luvulla

Suorituspaikkoja

1. Postin Schurkan piha
2. Pulkan takainen suotontti
3. ”Potentiaalinen koulutontti”
4. Hallmanin mökin nurkkahuone
5. Forsblomin mökki
6. Hiihtokilpailujen lähtöpaikka, hiekkakuoppa Leppävaaran-tiellä (nyk. Keltasirkuntie),
7. ”Palopaikka” Jääskeläntien ja Leppävaarantien välissä
8. Lepyläisten vaivalla raivaama juoksurata ja kaluvaja
9. Mäkihyppypaikat Imatran linjan takana kartanon mailla
10. Uusi kenttä Rajatien ja Huvilatien kulmauksessa

Henkselit ja monolisenssi

Vuosi 1944 oli suomalaisille rankka. Edellisenä talvena Helsinkiä oli pommitettu tuhoisasti ja kesäkuussa alkoivat Kannaksen suurhyökkäykset. 17-vuotiaat pojat, myös veli, joutuivat aseharjoituksiin ja äidit saivat lisää surtavaa.

Olin sen kesän työssä Talin siirtolapuutarha-alueen Elannossa, jonka asiakaskunta muodostui lähinnä siirtolapuutarhan mökkiläisistä. Tein matkani Jääskeläntieltä Taliin polkupyörällä.

Sota-aikana henkilöllisyystodistuksen piti olla aina mukana Helsingissä käydessä. Työmatkalla ja kotoisilla tienoilla sitä ei pidetty tärkeänä, koska ihmiset tunsivat toisensa. Eräänä iltana tarkastettiin kuitenkin Leppävaaran aseman luona henkilöpapereita ja minunkin pyöräni pysäytettiin. Nuori konstaapeli määräsi minut tulemaan illalla näyttämään henkilöllisyystodistusta poliisikamarille, jossa hän kirjoitteli pitkät tarinat kuulustelupöytäkirjaan. Sitten hän katsoi minua silmiin ja sanoi: "Kun ei nyt tuon suuremmasta rikkomuksesta ole kyse, niin vedetään jutun päälle henkselit." Niin hän tekikin ja kysyi sitten, lähtisinkö hänen kanssaan uimaan.

Vetosin kieltäytyessäni kiireeseen, jolloin hän kysyi: "Entä joskus toiste?" Ajattelin niitä henkseleitä ja vastasin varovasti: "Ehkä. Katsotaan sitten."

Välirauha tuli 19. pnä syyskuuta ja evakuoinnit luovutettavilta alueilta alkoivat. Kun työ Talin Elannossa loppui, halusin osaltani olla avuksi. Sain Perä-Harakasta mukaani Grönroosin pariskunnan, heidän luonaan asuneen ikäiseni tytön ja Hallmanin Helmin. Ilmoitin viisihenkisen porukkamme evakuontiapuun Porkkalaan.

Oli sadonkorjuun aika ja kaikki mahdollinen tarvittiin sieltä talven varalle. Meidät kuljetettiin Kirkkonummelle Estbyhyn. Päiväkaudet nostettiin perunoita ja juurikasveja ja aamupuolen tunneilla oltiin riihessä. Joistakin työpaikoista lähetettiin naisia ja kymmenkunta sotilasta komennettiin taloon. Nukuimme navetan vintillä, mutta väen lisäännyttyä siellä alkoi olla levotonta. Näin ensi kertaa elämässäni, miten voimakkaasti patoutunut seksuaalisuus tilaisuuden tullen pyrki murtamaan esteet.

Talon isäntä seurasi tilannetta ja siirsi meidät viisi nukkumaan asuintalon vintin rauhaan. Viikon kuluttua lotat ja 60 sotilasta ottivat komennon ja meidät lähetettiin kotiin, koska turvallisuuttamme ei voitu enää taata.

Ensimmäisenä rauhan keväänä koulu loppui ylioppilastutkintoon. Perheessä oli varauduttu juhlaan ajoissa niin, että joululahjaksi olin saanut mm. valkoisen puseron, jota päättäjäisjuhlissa käytettiin kävelypuvun kanssa. Itse puvun teki äidin turkulainen nuoruudenystävä vanhasta miesten puvusta. Se käännettiin, ja takista tuli jakku ja housuista hame. Kengät jäivät ongelmaksi. Olin Kansanhuollon lisenssillä saanut vuotta aikaisemmin eräänlaiset monot, mutta nahkaisia pikkukenkiä en ollut nähnytkään vuosikausiin. Kesäisin käytimme puukenkiä, joissa oli paperikudonnaisesta tehdyt päälliset.

Kun vuosi taittui kevättä kohden, menin poliisikamarilla sijainneeseen Kansanhuollon konttoriin tiedustelemaan kenkäasiaani kohtaloa. Asiaa hoitanut rouva vilkaisi huonokuntoisia monojani ja sanoi: "Te saatte uudet monot!" Koetin ujosti änkyttäen selittää, että koulu loppuu keväällä ja tarvitsen ylioppilasjuhliin pikkukengät. Hän tokaisi tylyllä äänellä: "Teidän on tyytyminen monoihin!" Sain käteeni monolisenssin ja tulin itku kurkussa kotiin. Äiti nappasi luvan kädestäni ja lähti poliisikamarille. Kotiin hän palasi heiluttaen voitonriemuisesti lisenssiä, jolla sain ostaa pikkukengät. Juhla-asu koulun lopettajaisiin oli turvattu. Siinä samassa asussa juhlittiinkin sitten aamusta iltaan.

Helsingin oppikouluista ylioppilaiksi päässeet viettivät iltansa Kaivohuoneella. Sieltä lähdimme – kaikki, jotka asuimme rantaradan varrella – viimeisellä junalla kotiin. Se lähti Helsingistä klo 23.25.

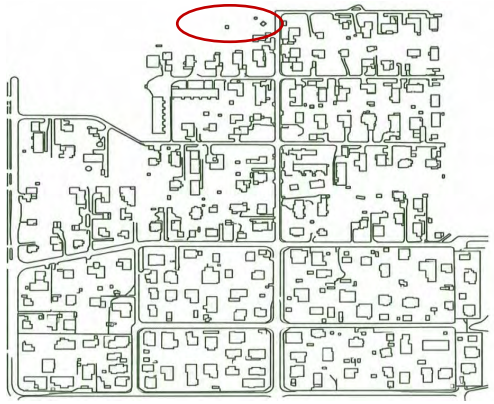
Sinikka Luja-Penttilä

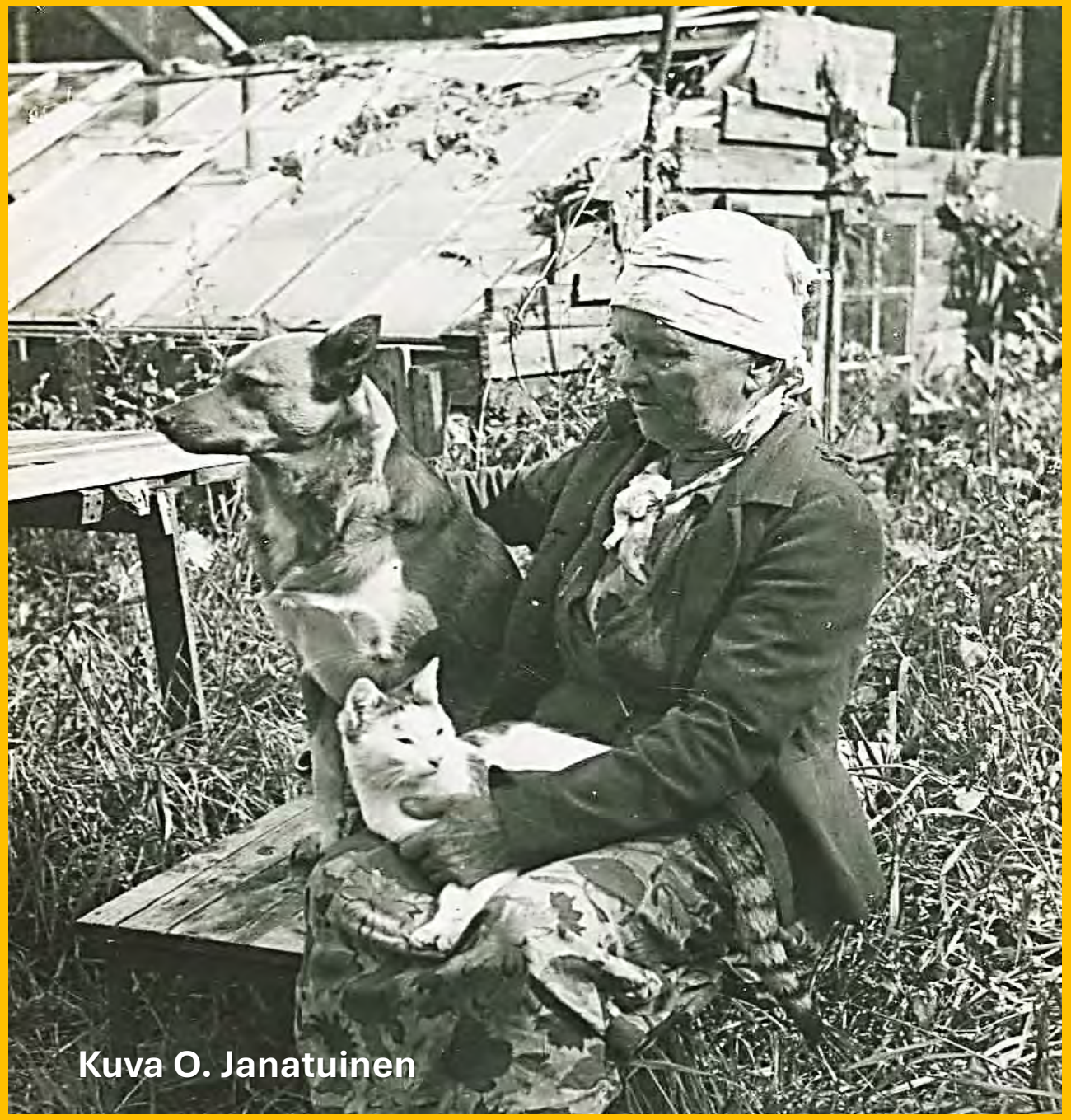
Mimmi

Pohjoinen Lintuvaarantie

Josefina ”Mimmi” Walden asui Harakan perällä Pohjoisen Lintuvaarantien varressa koiransa ja kissansa kanssa.

Hänen asuntonsa oli Harakan pienin, vain katettu maakuoppa. Taustalla Mimmin kasvihuoneet.

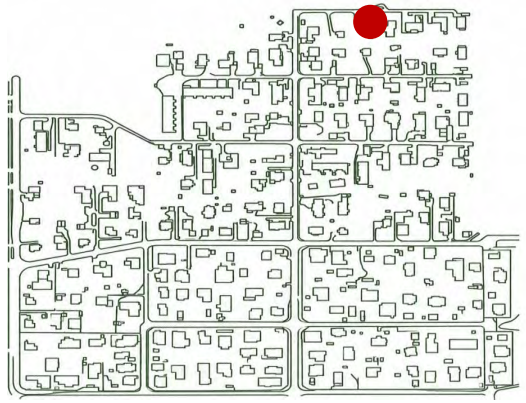
Kuva O. Janatuinen

Heinäsen talo

Pohj. Lintuvaarantie 65

Heinäset ostivat kiinteistön 1940-luvun lopulla. Osoite oli silloin Tunturitie 9. Kahden perheen talo on rakennettu jo 1930-luvun lopulla.

Pihapiirin 50-luvun sivuasunnossa oli huone ja keittiö, ja se oli rakennettu VR:n tavarakuljetuksen poistovaunuun. Asunnoista oli kova pula ja rakennusoikeus salli lisärakennuksen.

Tunturitie 9, Kuva Pentti Heinänen

Lintuvaarantie 115, Kuva Arja Pihlajisto

Sivuasunnoksi tuotu VR:n poistovaunu oli roudattu perille loput 100 metriä taljoilla mies-voimin pyöreiden pöllien päällä.

Tiedot saatu Pentti Heinäseltä kansa-laismuistipiirin Face-book 7.3.2023

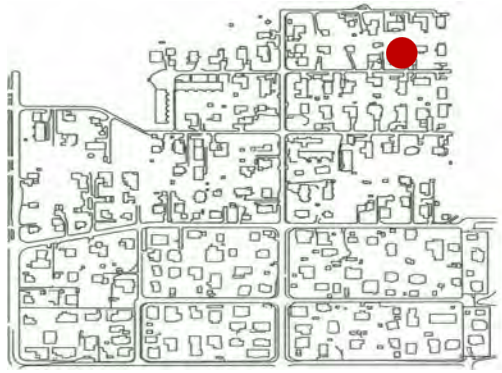

Marraskuisen iltapäivän tunnelmaa 4.11.2026
Kuva Arja Salmi

Ruisrääkäntie 5

Alkujaan palstan hankki huvilan-omistaja Axel Sahlström 1920-luvun lopulla. Hän myi sen 1935 raitiovaununkuljettaja Fribergille ja hänen vaimolleen. Myöhempiä omistusvaiheita ei tunneta.

Ollut alun perin huoneen ja keittiön kapearunkoinen hirsimökki, jota on ajan myötä laajennettu ja nykyaikaistettu. 1920-luvulle tunnusomaisia piirteitä ei enää pysty tunnistamaan.

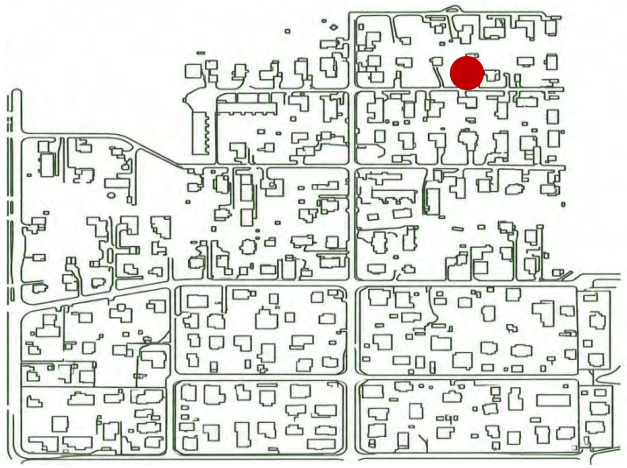

Kuva Espoon kaupunki, Jääskelän rakennusinventointi

Ruisrääkäntie 7

Aikanaan Perä-Harakaan rakennettujen 1920-30 -lukujen rakennustyylin oivallinen esimerkki.

Rakentaja lienee ollut Artur Wahlström, joka 1936 myi sen ratikan-kuljettaja Oskar Thorströmille. Sodan jälkeen talossa asuivat Oleniukset.

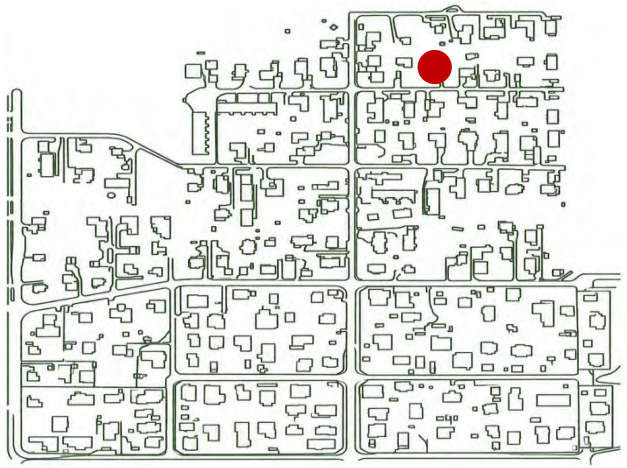

Kuva Espoon kaupunki, Jääskelän rakennusinventointi

Ruisrääkäntie 9

Rakennus on valmistunut 1954.

Jääskelän pientaloalueen rakennusinventoinnin mukaan se on ”hyvin säilynyt esimerkki 50-luvun rakentamisesta”.

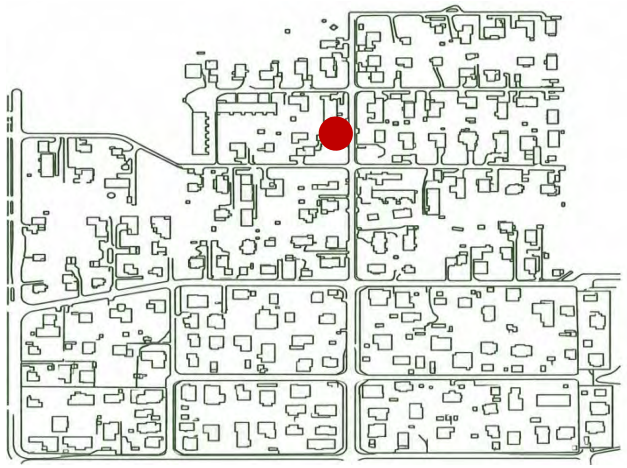

Kuva Google Maps street view 2009

Pohjoinen Lintuvaarantie 62

Rakennus on valmis-tunut 1954 ja se on rakennettu Maatalous-seurojen keskusliiton tyyppipiirustuksilla.
Ns. elintasosiipi on tehty myöhemmin.

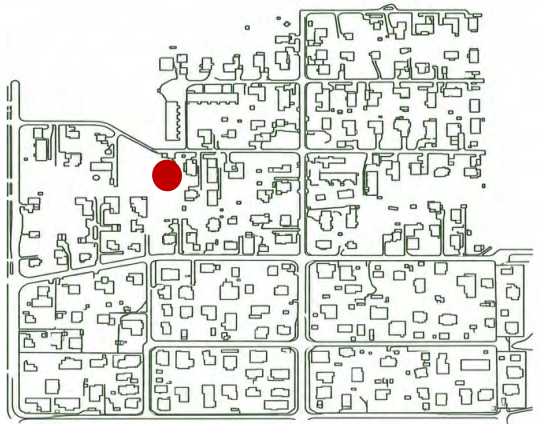

Kuva Google Maps street view 2009

Kehrääjäntie 22

Kuvan talo on valmistunut 1954.

Palstalla oli alkujaan nuohooja Karl Sandströmin 1930-luvun talo.

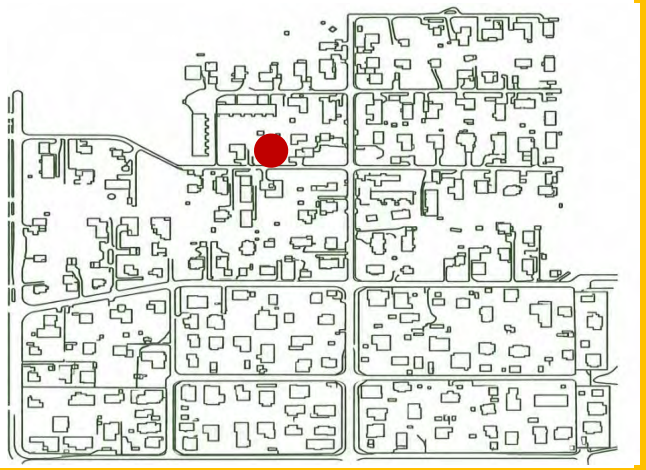
Kuva Google Maps street view 2009

Kehrääjäntie 19

Valmistunut 1956.

Leppävaaran Suo-Poikien ns. urheilukenttä oli 1930-luvulla nykyisen Kehrää-jäntien pohjoispuolella.

Alue oli rakentamaton jälleenrakennuskauteen asti.

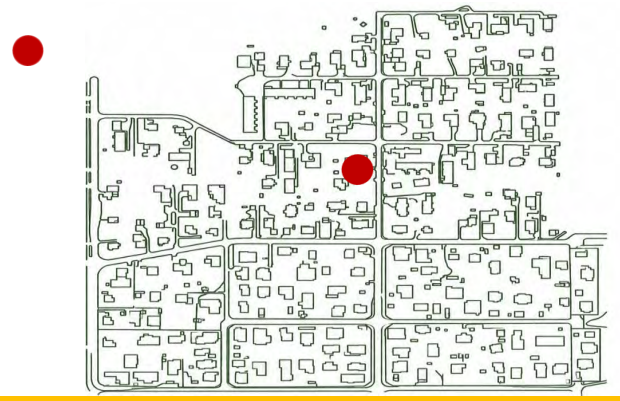
Kuva Google Maps street view 2009

Pulkan talo

Pohj. Lintuvaarantie 54

Puuseppä Pulkka alueen ensimmäisiä asukkaita. Hän valmisti verstaas-saan mm. ruumisarkkuja.

Hän menetti talvisodan alla työtapaturmassa sormensa ja muutti sodan jälkeen Savoon. Sen jälkeen talossa asui mm. hevosmies Kutilainen.

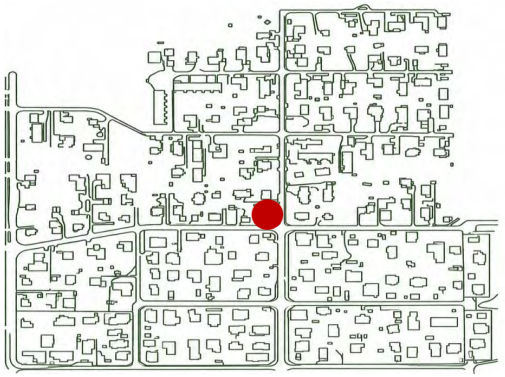

Kuva Markku Salmi 2026

Öhrling ja Pettinen

Pohj. Lintuvaarantie
50-52

Kuva on otettu Hallmannin kioskin terassilta. Vaalea talo vasemmalla oli Öhrlingin talo. Punaisessa talossa keskellä kuvaa asui Pettisen rouva. Alkujaan Lindvallin talo.

Kuva Martti Jokela

Nikulaisen neljä sukupolvea Perä-Harakassa

Kirjaltaja Gustav Vilhelm Nikulainen (1860-1935) osti Jääskelän alueelta kolme palstaa (nrot 80, 81 ja 82) nykyisten Jääskeläntien ja Pohjoisen Lintuvaarantien kulmauksessa.

Hän rakensi talon kulmapalstalle nro 81, jonka myöhemmin osti Bollström.

Gustavilla oli kaksi tytärtä ja neljä poikaa. Gustavin poika Erkki ja molemmat Erkin pojat Pentti ja Matti ovat myös olleet kirjapainoalalla.

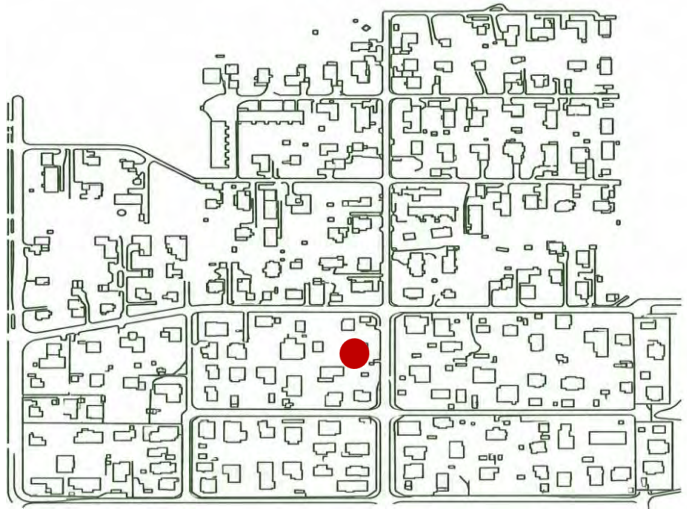
Gustavin toinen poika Niilo rakensi talonsa Jääskeläntien varteen palstalle nro 80.

Nikulaisen talo

Pohj. Lintuvaarantie 46

Kirjaltaja Erkki ja Ruth Nikulainen rakensivat talonsa palstalle nro 82 ja 1960-luvulla toisen talon samalle palstalle. Uudempaa taloa asustaa heidän pojanpoikansa Timo.

Kuva Matti Nikulainen

Pentti ja Matti Nikulainen

Erkki Nikulaisen kaksospojat Pentti ja Matti ovat olleet Sisun tukipilareita vuosikymmenien ajan ja olivat remmissä Sisun kasvun ja kultakauden aikana.

Pentti oli Sisun johtokunnan jäsen ja sihteeri parinkymmenen vuoden ajan sekä puheenjohtajana vuosina 1993-2002, jolloin Sisu eli kultakauttaan.

Matti Nikulainen on puolestaan ollut Sisun johtokunnassa 1963-1975, jonka jälkeen hän toimi rahastonhoitajana lähes parinkymmenen vuoden ajan.

Kuvassa Pentti ja Matti Nikulainen olympiapoikien univormussa Harakassa kotipihalla 1952.

Sisun seuraottelu vanha urheilu-kentällä 1950-luvun lopulla

Taustalla Saarisen talo nykyisen Lintuvaarantien 9 kohdalla.

Juoksijat vasemmalta:

1. Reino Pihlajaniemi
3. Pentti Nikulainen
5. Matti Nikulainen

Muut tunnistamatta

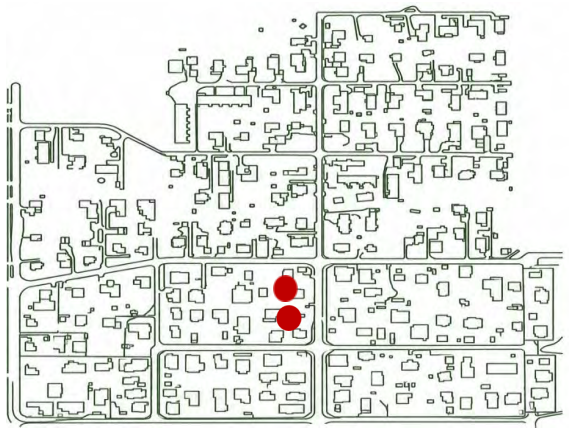

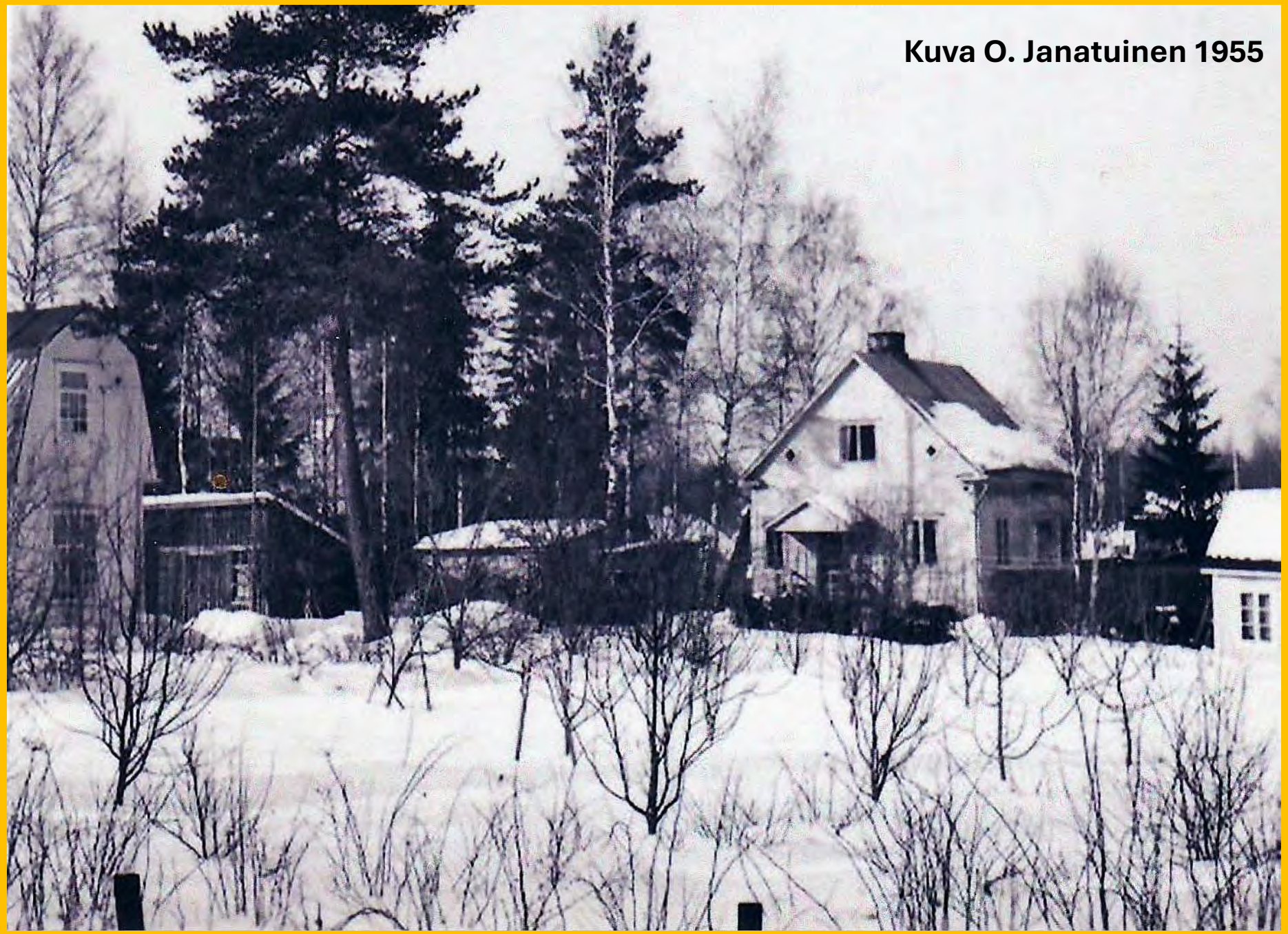
Grönroosin ja Nikulaisen talot

Pohj. Lintuvaarantie 44 ja 46

Grönroosin talo vasemmalla.

Grönroosit ostivat palstan 1930.

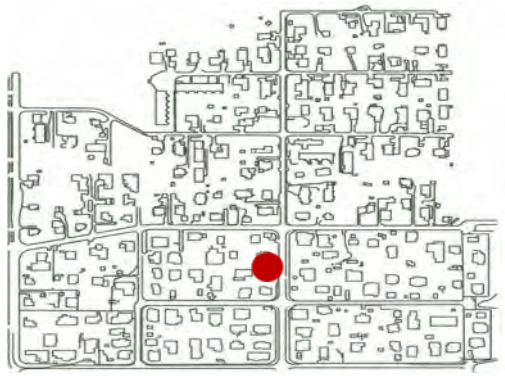

Kuva O. Janatuinen 1955

Grönroosin kioskilla

Vasemmalta rouva Melanie Grönroos, Oskar Virgentius sekä Janatuisen tytöt Merja ja Maarit.

Kioski siirtyi myöhemmin Anna-Liisa ja Kauko Virtalan hoitoon.

Kuva O. Janatuinen

Karl ja Melanie Grönroos Helsingin rautatieasemalla

Kuva O. Janatuinen

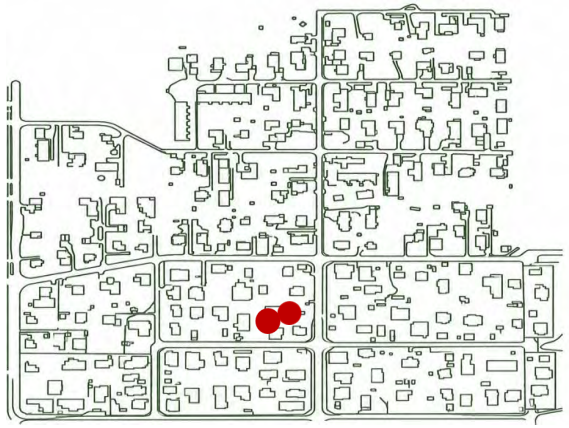
Anja Grönroos ja Selma Rönnholm

Kuva O. Janatuinen

Tikkasen ja Grön-roosin talot

Sinirinnantie 15 ja Pohj. Lintuvaarantie 44

Tikkasen talo kuvassa vasemmalla. Autoilija Tikkanen ajoi Helsingin taksia, asemapaikkansa oli pitkään Kuusitiellä-

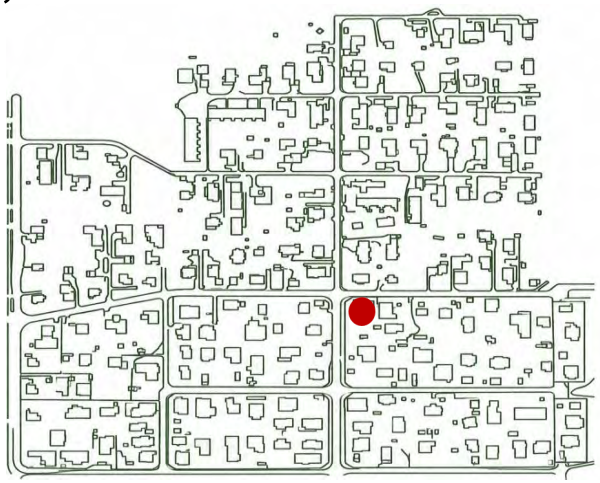
Kuva O. Janatuinen 1955

Forsblomin vanha talo

Pohj. Lintuvaarantie 39

Vladi Marmon, aiemmin Forsblom, perhe pääsi muuttamaan Venäjältä Suomeen 1922. Perhe asettui ensin Käkisalmeen mutta muuttivat pian Leppävaaraan, johon rakensivat talonsa.

Leppävaaran Pyrintö perustettiin Forsblomin talossa ja samassa pienessä talossa järjestettiin monet LePyn juhlat. Tarjoiluista vastasi Vera Forsblom, Vladin äiti.

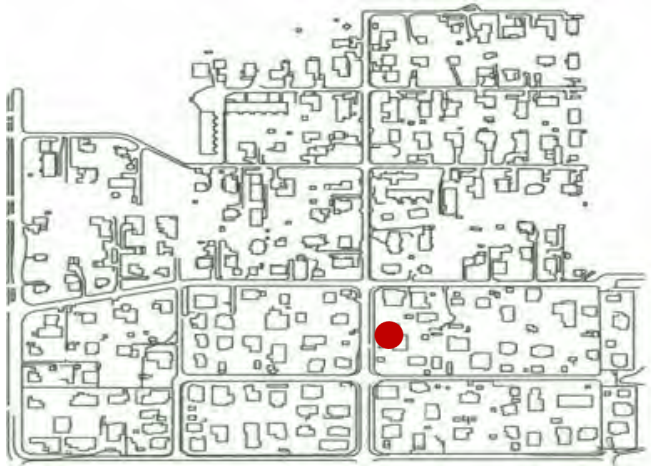
Kuva LePy

Laineen huonekaluliike

Pohj. Lintuvaarantie 37

Kuva O. Janatuinen
Vasemmalla posteljooni Janssonin talo

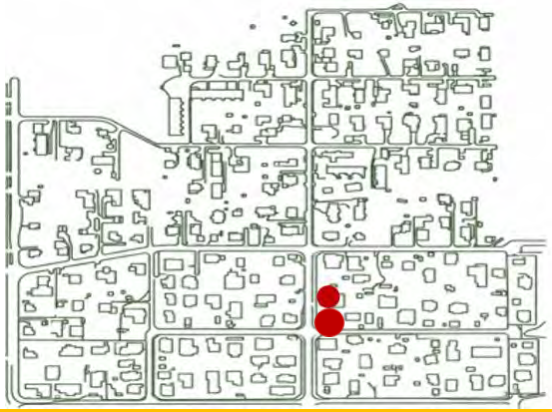

Kuva O. Janatuinen

Pohj. Lintuvaarantie 35-33

Vasemmalla sijaitsi Elias ja Maria Wickholmin palsta, jonka he ostivat 1929. Wickholmin pojat hankkivat elantonsa metsästyksellä ja kalastuksella. Yksi pojista avioitui Aune Hallmanin kanssa.

Oikean puoleisella palstalla oli talo, jonka Arthur Wikbergin hankki 1928.

Kuva Google Maps steet view 2009

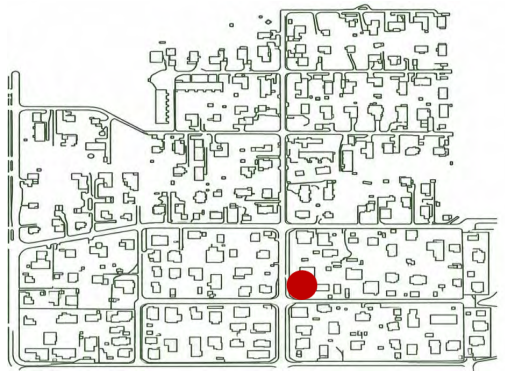
Wikbergin talo

Sinirinnantie 13 /
Pohj. Lintuvaarantie 33

1920-luvun talo, joka on hiljattain purettu.

Perheen pojat olivat aktiiveja Lepyn riennoissa 1930-40-luvuilla.

Palstalle ollaan urakoimassa uutta taloa 2026.

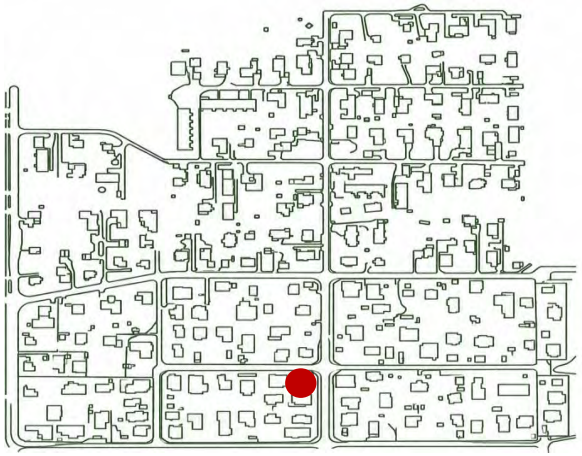

Rönnholmin talo

Sinirinnantie 16

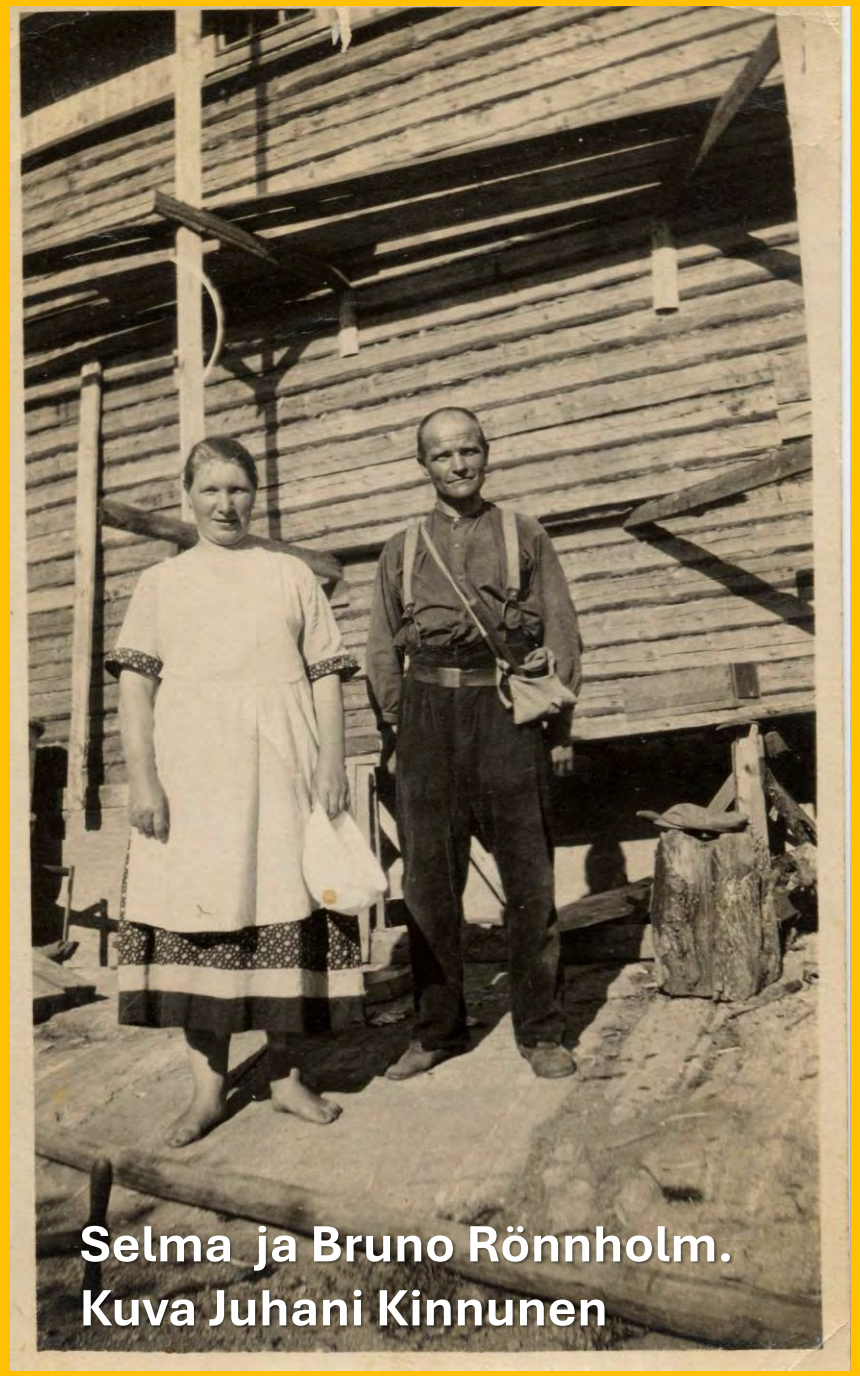
Viilaaja Bruno Rönnholm osti vaimonsa Selman kanssa palstan 1924 ja he rakensivat sille alkuunsa vajan, jossa asuivat rakennusajan. Talo tehtiin erilaisesta purkutavarasta ja se valmistui 1929.

Myöhemmin talo siirtyi Juhani Kinnuselle, Selman sukulaiselle.

Kuva Juhani Kinnunen

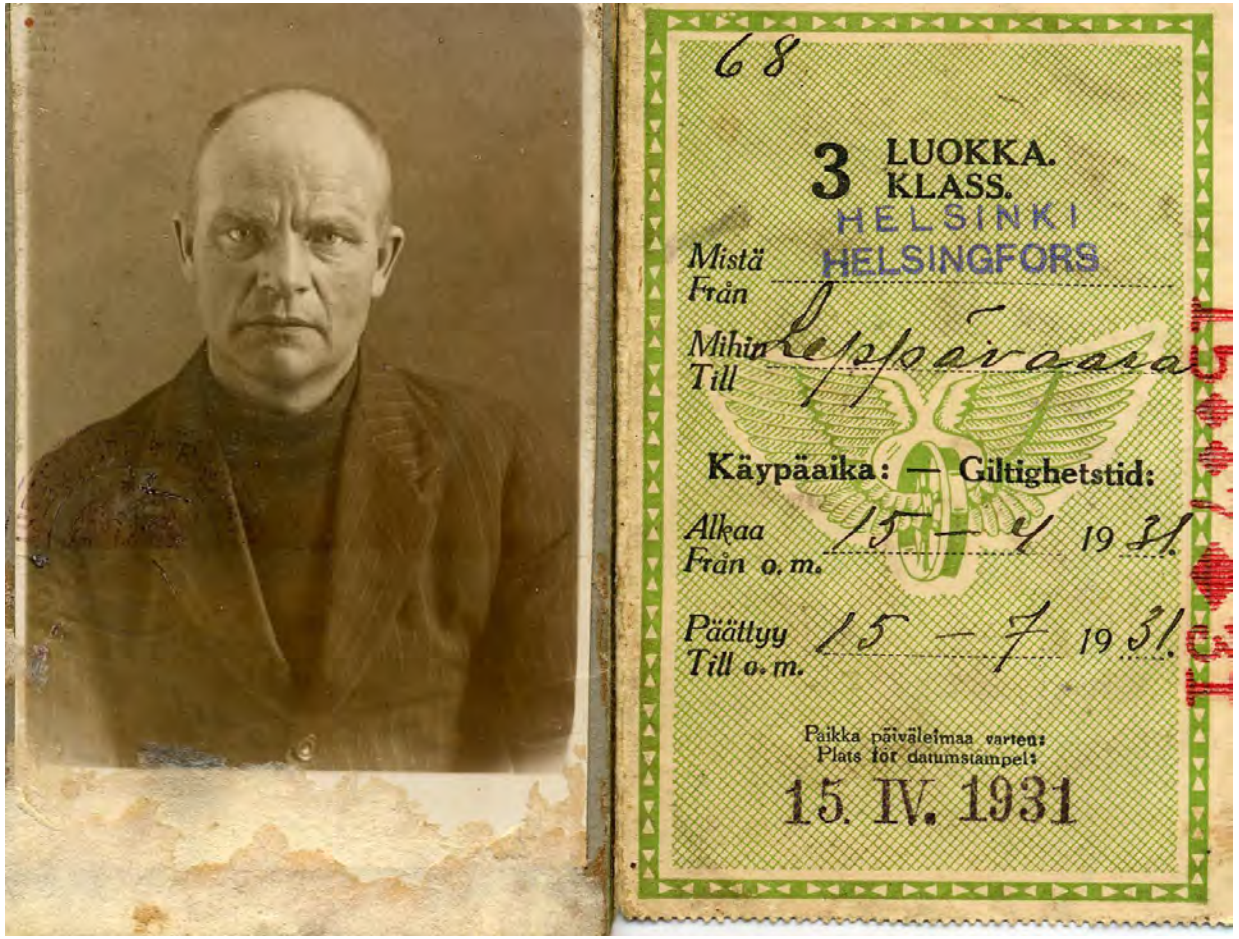

Selma ja Bruno Rönnholm.
Kuva Juhani Kinnunen

Selma Rönnholm tontillaan, kuva Juhani Kinnunen

Bruno Rönnholmin VR:n kuukausilippu 1931

68

3 LUOKKA.
KLASS.

HELSINKI
HELSINGFORS

Mistä / Från
Mihin / Till

Käypäaika: — Giltighetstid:

Alkaa / Från o. m. 15 — 4 19 31.

Päättyy / Till o. m. 15 — 7 19 31.

Paikka päiväleimaa varten:
Plats för datumstampel:

15. IV. 1931

B. Rönnholm

Omistajan omakätinen nimikirjoitus.
Innehavarens egenhändiga namnteckning.

Kun piletin käypäaika on päättynyt eikä **täytepilettiä** haluta, irroitetaan piletti valokuvasta ja annetaan konduktöörille.

Jos matkustaja haluaa suorittaa aikapiletin hinnan vähittäismaksuetua nauttien, tulee hänen säilyttää tämä piletti.

Då biljettens giltighetstid utgått och **fyllnadsbiljett** ej önskas, avskiljes biljetten från fotografikortet och lämnas åt konduktören.

Ifall passagerare önskar erlägga priset för tidsbiljett i rater, bör han (hon) förvara denna biljett.

50 % alennus

VALTIONRAUTATIET.
STATSJÄRNVAGARNA.

3 Luokka / Klass

Hinta / Pris 86 Mk. — p.

(12)

N:o 4044

L. Pautela

Asemapäällikkö. Stationsinspektor.

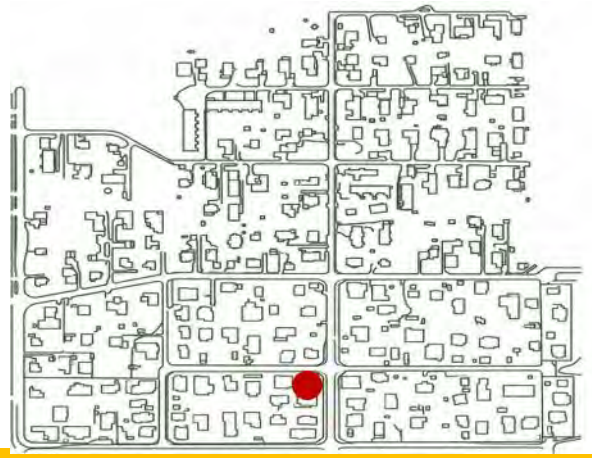
Kuva Juhani Kinnunen

Kinnusen talo

Sinirinnantie 16

Juhani Kinnunen asui Rönnholmeilla jo opiskeluaikoina 1950-luvulla. Talo siirtyi myöhemmin hänen omistukseensa ja hän kunnosti talon perusteellisesti. Juhani rakensi palstalle toisenkin talon. Nyt palstalla asuu Kinnusen poika.

Juhani Kinnunen teki myös valtavan urakan selvittäessään Bergansin metsäpalstan palstoituksen ja kiinteistökaupat.

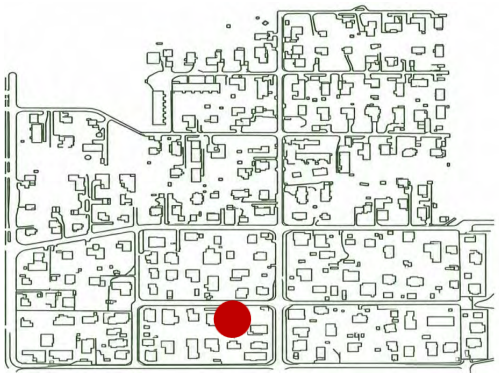

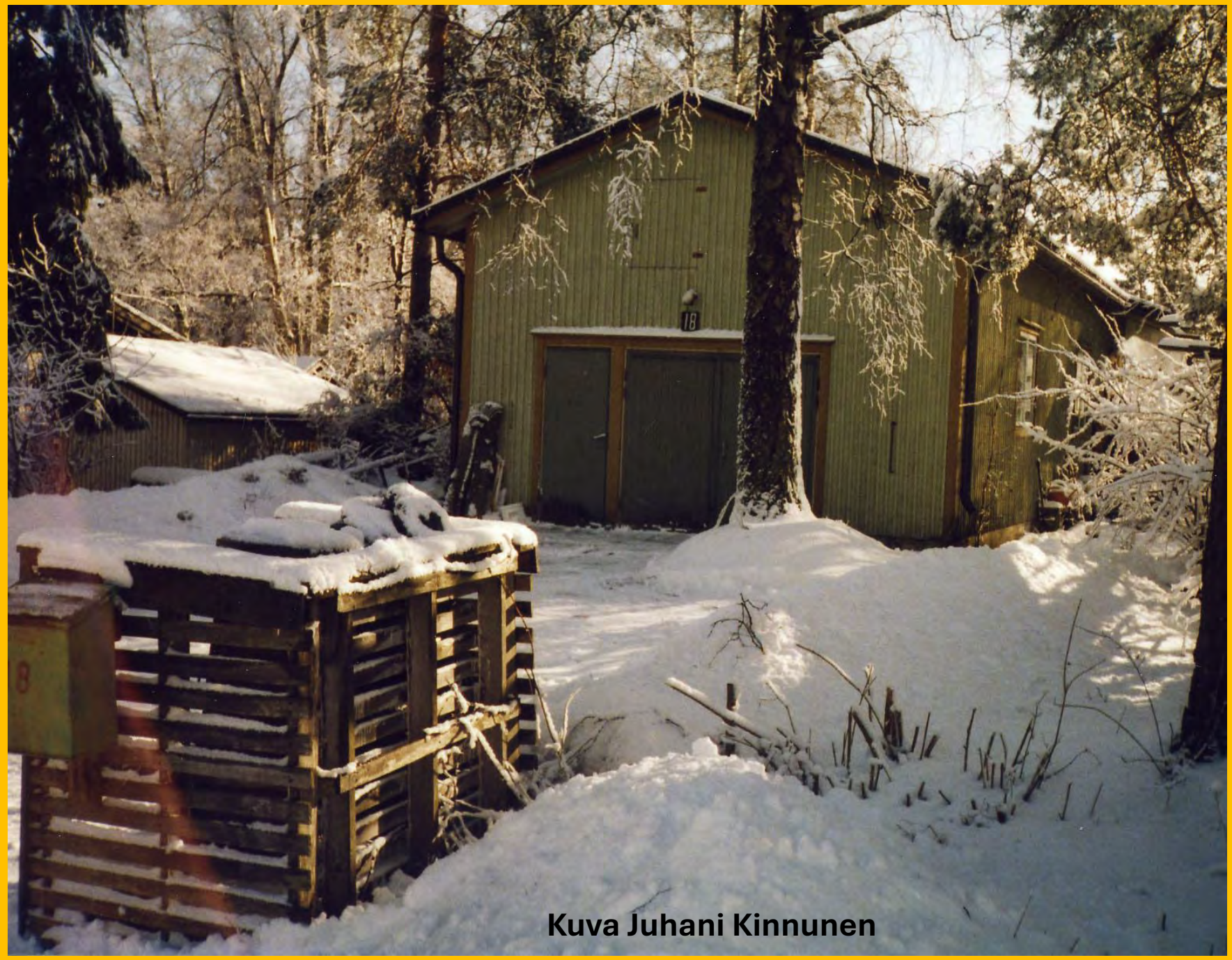
Juhani Kinnunen palstallaan 1960-luvun alussa, takana Janatuisen talo. Kuva Juhani Kinnunen.

Lehtimaa

Sinirinnantie 18

Rönnholmin naapuri. Rakennus on purettu.

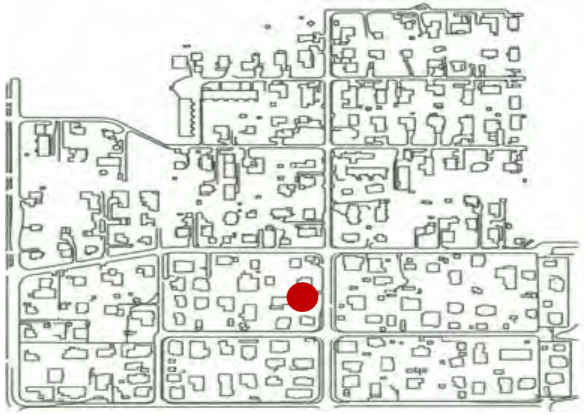

Kuva Juhani Kinnunen

Janatuisen talo

Pohj. Lintuvaarantie 36-38

Työmies Josef Siren osti kaksi palstaa 1924. Janatuiset hankkivat palstat 1937. Kuvassa August, Selma ja Helmi.

Kuva O. Janatuinen

Janatuisen vihannesmaalla. Olavi ja Helmi Janatuinen, taaimmainen tunnistamatta. Kuva O. Janatuinen

Janatuisen Markku, Raine, Helmi ja vuohet
Kuva O. Janatuinen

Janatuisen kanihäkit

Helmi, Tero ja Raine Janatuinen

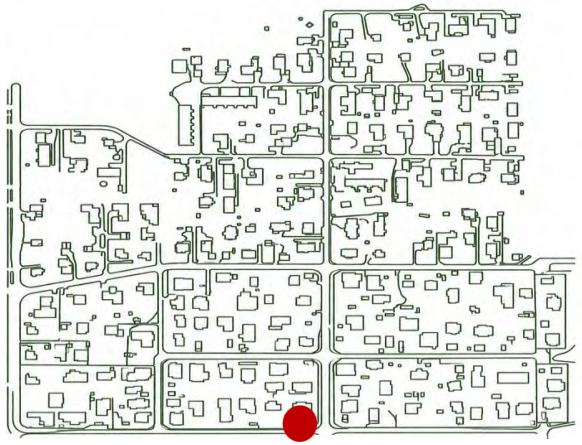

Piiroiset

Pohj. Lintuvaarantie 34

Vasemmalta Zaida Piiroinen, Selma Rönnholm, Onni Piiroinen ja Piiroisten lapset

Piiroiset olivat Janatuisen naapureita

Kuva Juhani Kinnunen

Selma Rönnholm
ja Lilja Piiroinen

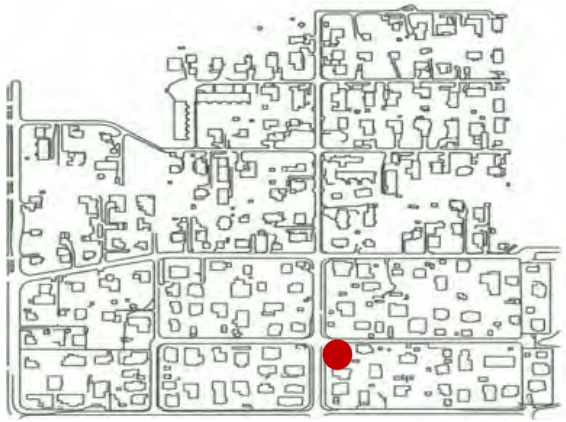
Takana vasemmalla uusi talo Lehtimaan tontilla, sen edessä Janatuisen pieni talo, keskellä Juhani Kinnusen ”uusi” talo, oikealla edessä Janatuisen talo ja sen takana Rönnholmin talo. Panoraamakuva on 2000-luvun alusta, Juhani Kinnunen.

Nevomaan autotalli

Pohj. Lintuvaarantie 31

Nevomaat asuivat tallin yläkerrassa ja Elersit huvilassa sen takana ennen muuttoaan 1959 Tammisaloon.

Myöhemmin tallissa toimi mm. Diesel-testaus ja nyt Hinaus-Lindroos Oy.

Kuva Arja Pihlajisto

Vasemmalta rva Salminen, keskellä rva Nevomaa ja oikealla rva Leena Elers.

Nevomaan uusi talli 1959

Kuva O. Janatuinen, kuvassa Ilpo Nevomaa 1959

Kuvassa etualalla Raine Janatuinen, kuva O. Janatuinen

Nevomaan talli, Kullervo Nevomaa oikealla.
Kuva O. Janatuinen

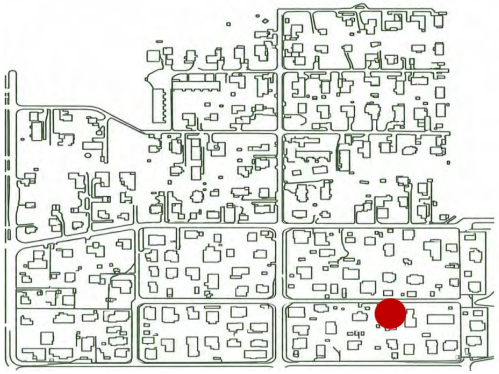
Nevomaan bussi ja kuljettaja Nissinen vaihdelaatikon vaihdossa. Kuva O. Janatuinen

Sinirinnantie 8

1930-luku.

Neiti Clara Kjellman osti palstan 1929 ja myi sen edelleen neiti Eugenia Prokofjeffille.

Palstalla on kaksi 1930-luvulla rakennettua taloa.

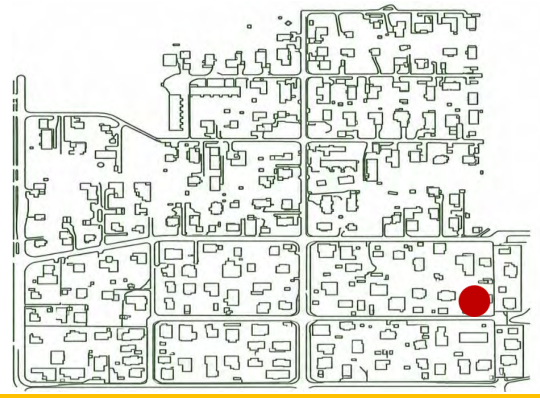

Kuva Markku Salmi

Sinirinnantie 1

Agda ja Axel Lindfors ostivat palstan 1920-luvulla ja rakensivat siihen kesämökkinsä, jota Axel myöhemmin laajensi asuintaloksi. Axelin kuoltua 1967 heidän tyttärensä Sigrid Lindfors miehensä Martti Selinin kanssa Sinirinnantielle.

Sigridin tytär Kristina muutti äitinsä taloon 1972. Talo myytiin 1980. Kristinan tytär Marie-Louise Hindsberg, 4. polven lintuvaaralainen paluumuuttaja (2006). (lähde:Marie-Louise Hindsberg 2019)

Kuva Markku Salmi

”Lentopallo-kenttä” 1960-luvun alussa

Sinirinnantien päässä

”Kenttä” oli luultavasti Takolanderien naapurissa.

Pelaajat vasemmalta ”Jontte” Takolander, 3. vasemmalta Matti Laine ja äärimmäisenä oikealla Markku Janatuinen.

Sinirinnantie - Mäkkylän takametsä

Sinirinnantien päässä olevan kännykkä-maston pohjoispuolella olevan polun varressa on luutnantti Karl Kavaleffin muistokivi. Hän oli Mäkkylän virkatalon isäntä ja Pitäjänmäen VPK:n päällikkö. Syistä, jota ei tunneta, hän päätti päivänsä Mäkkylän virkatalon metsässä 24.4.1913.

Pitäjänmäen VPK teki paikalle muisto-kummelin, jonka yhteen kiveen hakattiin teksti ***”K.K. 24.4.1913”***.

Aikojen kuluessa kummeli oli hajotettu. Pitäjänmäen VPK ja Leppävaara-seura asettivat 2013 sen paikalle muistolaatan.

Kuvat Markku Salmi

Adamsson

Punarinnantie 13b

Autokoulunopettaja Alfred Adamsson asui 1920-luvulla Aallon naapurissa Punarinnantien ja Pohjoisen Lintuvaarantien risteyksessä.

Kuvassa vasemmalta kuljettaja Adamsson, Kustaa Aalto ja tuntematon. Kustaa Aallon uusi Citroen vanhalla päätepysäkillä Pohjoisen Lintuvaarantien alkupäässä.

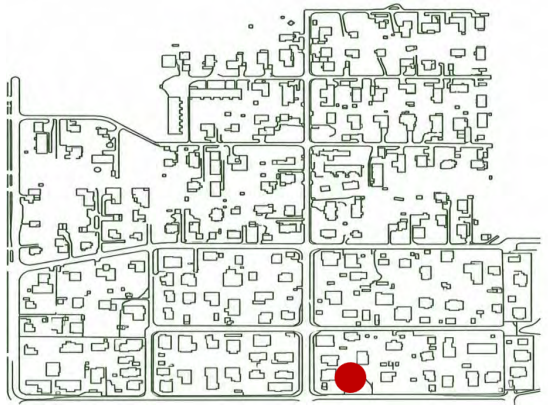
Kuva Maija Lehtonen

Aallon talli

Punarinnantie 13a

Aallon bussitalli rakennettu 1953 yhden bussin talliksi.

Tallissa toimi myöhemmin Rahkosen autokorjaamo

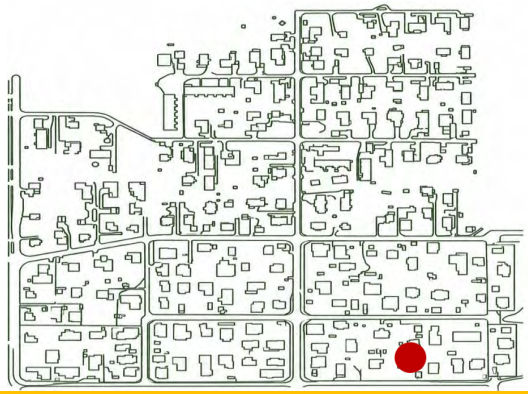

Kuva Maija Lehtonen

Lehtosen talo

Punarinnantie 11, 1928

Talon ulkonäkö muuttui "rintamamiestaloksi", kun siihen rakennettiin lisäsiipi 1959. 1960- ja 70-luvuilla tehtiin vanhan laudoituksen päälle poikki-laudoitus harjaan saakka ja ikkunat muutamaa lukuun ottamatta vaihdettiin. Talo on edelleen suvun omistuksessa ja siinä asuvat Olli ja Hannele Leh-tonen.

Kuva Olli Lehtonen

Maija Lehtonen

Olli Lehtonen: ”Äitini Maija Lehtonen syntyi 1923. Maijan äiti kuoli Maijan ollessa vuoden ikäinen, isä vuokra-autoilija Kustaa ei tyttöä pitänyt Helsingissä vaan hänet lähetettiin Lauri enon huostaan. Kustaa avioitui uudestaan Aleksandran kanssa, muuttivat ennen 1926 Harakkaan ns. Rantasen taloon. Äitini tuotiin Kustaan luokse 1926 ja hän sai uuden äidin Aleksandrasta, joka oli hyvin vahvatahtoinen nainen.

Maija kävi kansakoulun Leppävaarassa ja Helsingissä. Maija meni naimisiin isäni Viljo Lehtosen kanssa 1948, kunnostivat taloa Jupperiin mutta päätyivät Harakkaan Punarinnantielle, johon myös Kustaa ja Aleksandra muuttivat.

Kustaa ja Aleksandra olivat liikennöitsijöitä Leppävaaran liikenteessä, Maija hoiti liikennöitsijöiden arkea. Autot myytiin 1969, jonka jälkeen Maijasta tuli museovartija Kansallis-museoon, eläkkeelle saakka. ”

Kuva Olli Lehtonen

Laineen talo

Punarinnantie 4

Työmies Emil Laine osti vaimonsa Martan kanssa palstan 1927.

Talo 1930-luvulta.

Lundströmin talo

Punarinnantie 6

Karl Lundström oli asemamies.

Talo valmistui 1920-luvun lopulla.

Perheeseen syntyi kaikkiaan yhdeksän lasta.

Lundströmin talo

Punarinnantie 6

Kuva on tältä vuodelta 2026.

